

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 26Cob/59/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6117213048
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Erik Németh
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2018:6117213048.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Erika Németha a členov senátu JUDr. Romana Greguša a JUDr. Pavla Pileka, v právnej veci žalobcu: C. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. Y. X, XXX XX L. X., ktorá do 01.06.2017 podnikala na základe živnostenského oprávnenia pod obchodným menom: Mária Kóvágó, PLASTON, s miestom podnikania Pri hrádzi 8, 940 01 Nové Zámky, IČO: 34 263 721, zastúpený: KATONA - Advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom M. Matunáka 4082/11, 940 01 Nové Zámky, IČO: 47 237 074, proti žalovanému: VUNAR, a.s., so sídlom T. G. Masaryka 1, 940 48 Nové Zámky, IČO: 31 411 444, o zaplatenie 16.988,72 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Nové Zámky č. k. 14Cb/102/2017 - 263 z 18. apríla 2018, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd uznesenie Okresného súdu Nové Zámky č. k. 14Cb/102/2017 - 263 z 18. apríla 2018 **p o t v r d z u j e .**

II. Odvolací súd **p r i z n á v a** žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, o výške ktorej rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie uznesením, ktoré odvolaním napadol žalovaný, návrh žalovaného na zrušenie rozsudku pre zmeškanie č. k. 14Cb/102/2017 - 225 zo dňa 07.12.2017 zamietol.

2. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie po právnej stránke založil na ustanoveniach § 277 ods. 2 a 3 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok.

3. Súd prvej inštancie, konajúc o návrhu žalovaného na zrušenie rozsudku pre zmeškanie, v odôvodnení napadnutého rozhodnutia uviedol, že dospel k záveru, že návrhu nie je možné vyhovieť. V prípade, že zdravotné problémy Mgr. Šelesta (predsedu predstavenstva žalovaného) existovali v rozhodujúcom období, bolo povinnosťou minimálne ďalších členov predstavenstva (ktorí objektívne museli o jeho problémoch vedieť) riešiť včas vzniknutú situáciu a zabezpečiť plnenie povinností žalovaného voči tretím osobám vrátane sledovania pošty v elektronickej schránke. Lekárska správa, ktorú žalovaný súdu predložil spolu s návrhom na zrušenie rozsudku pre zmeškanie, je zo dňa 06.11.2011, pričom žalovanému bolo do elektronickej schránky predvolanie na pojednávanie zaslané 10.11.2017 a rozsudok pre zmeškanie zo dňa 07.12.2017 mu bol zaslaný do elektronickej schránky dňa 08.12.2017. Žalovaný tvrdí, že sa o rozsudku dozvedel dňa 09.02.2018 a o závažných zdravotných problémoch predsedu predstavenstva až po predložení lekárskej správy dňa 15.02.2018. Súd nezistil ospravedlniteľný dôvod, pre ktorý sa žalovaný dňa 07.12.2017 na pojednávanie nemohol ustanoviť. Žalovaný ako právnická osoba bol povinný svoju činnosť po každej stránke zabezpečiť tak, aby táto z dôvodu zdravotných problémov jednej osoby (aj keď to bol predseda predstavenstva) nebola paralyzovaná. Odhliadnuc od uvedeného súd nezistil, resp. žalovaný nepreukázal, kedy sa v skutočnosti mohol dozvedieť o rozsudku pre zmeškanie, a teda či návrh na zrušenie rozsudku podal včas, t. j. v lehote podľa § 277 ods. 3 CSP. Sú preto návrh žalovaného na zrušenie rozsudku pre zmeškanie zamietol. Súd prvej inštancie poznamenal,

že žalobkyňa dňa 07.12.2017 navrhla, aby súd rozhodol rozsudkom pre zmeškanie. Pre rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie boli splnené podmienky, a preto v ten deň súd ani nemal inú možnosť ako návrhu žalobkyne vyhovieť (§ 274 CSP).

4. Uvedené uznesenie súdu prvej inštancie v celom rozsahu napadol včas podaným odvolaním žalovaný.

5. Žalovaný v odvolaní uviedol dva odvolacie dôvody, a to dôvody ustanovené v § 365 ods. 1 písm. b) a písm. h) CSP. Žalovaný sa zrušenia rozsudku domáhal v zákonnej lehote s odvolaním sa na pretrvávajúci zlý zdravotný (fyzický a psychický) stav predsedu predstavenstva, ktorý v čase doručenia predvolania ako jediný mal aktivovaný prístup k elektronickej schránke, a to na základe rozhodnutia predstavenstva akciovej spoločnosti zo dňa 27.01.2017. Potvrdenie lekára o zlom zdravotnom stave Mgr. Šelesta (predsedu predstavenstva) ako dôkazná listina, bola pripojená k pôvodnej žalobe. Nakoľko menovaný nebol v inkriminovanom čase práceneschopný, ostatní členovia predstavenstva o jeho zdravotných problémoch nemali a nemohli mať vedomosť, a to o to viac, že členovia predstavenstva neboli v pracovnom pomere k žalovanému a navyše sídlo žalovaného je v Nových Zámkoch, pričom trvalé bydlisko člena predstavenstva Ing. Ľuboša Beňu je v J. a trvalé bydlisko člena predstavenstva Ing. Ivana Struhára v G.. Z uvedeného dôvodu nebolo z ich strany objektívne možné priamym pozorovaním zistiť nedostatky prejavujúce sa v plnení pracovných úloh zo strany predsedu predstavenstva tak, ako to vyplýva zo znenia časti odôvodnenia napadnutého uznesenia. Aj keď predstavenstvo je kolektívnym orgánom, v určitých oblastiach riadenia spoločnosti členovia predstavenstva žalovaného majú osobitné právomoci tak, ako Mgr. Šelest bol predstavenstvom určený na konanie za žalovaného pred orgánmi súdu a on jediný mal aktivovanú elektronicкую schránku za týmto účelom. Z konania a prejavovaných aktivít žalovaného, ktoré predchádzalo jeho neúčasti na pojednávaní je možné jednoznačne konštatovať, že žalovaný až na inkriminovaný prípad nedostavenia sa na pojednávanie, vždy riadne, rozsiahle a včas reagoval na všetky výzvy súdu vrátane podania zjavne odôvodneného odporu. Nie je možné zmysluplným dôvodom preto spochybniť tvrdenie žalovaného, že o termíne pojednávania nemal vedomosť až do blokovania jeho účtu exekútorským úradom. Žalovaný disponuje listinnými dôkazmi, ktoré môžu byť spôsobilé jednoznačne uniesť dôkazné bremeno v smere preukázania, že už pred začatím súdneho konania viedol so žalobcom rozsiahle rokovania, v rámci ktorých žalovaný žiadal odstrániť vady diela, ktoré je do dnešného dňa vo veľkej časti nefunkčné. Žalobca získa rozsudkom pre zmeškanie nárok na neoprávnené majetkové obohatenie, nakoľko súd žalobcu (pravdepodobne ide o nesprávnosť uvedenú žalovaným, nakoľko rozsudkom pre zmeškanie súd zaviazal na zaplatenie žalovanej sumy žalovaného - pozn. odvolacieho súdu) zaviazal k zaplateniu vadného nefunkčného diela. Žalovaný má za to, že napadnutým uznesením bolo porušené jeho ústavné právo na súdnu ochranu a bolo mu odňaté právo na spravodlivý súdny proces. Z uvedených dôvodov žalovaný žiadal, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil alebo zmenil tak, že návrhu žalovaného na zrušenie rozsudku pre zmeškanie vyhovie.

6. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca.

7. Žalobca vo vyjadrení uviedol, že žalovaný bol uzročený s tým, že na Okresnom súde Nové Zámky prebieha spor, a že v krátkej lehote (po tom, ako bol zrušený platobný rozkaz Okresného súdu Banská Bystrica, vydaný v upomínacom konaní) je možné očakávať vytýčenie termínu pojednávania. Súd zasielal všetky písomnosti prednostne do elektronickej schránky žalovaného. Automatická aktivácia elektronickej schránky sa vykonala ku dňu 01.08.2016, ak právnická osoba nepožiadala o jej aktiváciu skôr. Žalovaný mal od uvedeného dátumu sledovať svoju elektronicкую schránku. Vychádzajúc z výpisu žalovaného z obchodného registra, v mene žalovaného mohli konať aj ďalší členovia predstavenstva, a to nie iba v prípade práceneschopnosti predsedu predstavenstva. Žalovanému boli elektronickey uložené dokumenty doručené s vypršaním úložnej lehoty s fikciou doručenia, na základe čoho mal súd za to, že predvolanie s riadnym poučením o možnosti rozhodnutia pre zmeškanie bolo riadne vykázané, žalovaný na pojednávaní neospravedlnil svoju neúčasť, a preto súd na návrh žalobcu rozhodol rozsudkom pre zmeškanie. Po právoplatnosti rozhodnutia súdu žalobca pristúpil k vymáhaniu svojej pohľadávky exekúciou. Až po zablokovaní bankového účtu žalovaného žalovaný namietal exekučný titul - rozsudok pre zmeškanie a žiadal jeho zrušenie spolu so zastavením exekúcie. Žalovaný lehotu na podanie návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie počítal od 09.02.2018, kedy bol blokován jeho účet v banke, avšak žalobca má za to, že lehotu je potrebné počítat' odo dňa, kedy vypršala úložná lehota a nastala fikcia doručenia (25.12.2017), nakoľko žalovaný je ako právnická osoba povinný

používať elektronickú schránku na prijímanie elektronických dokumentov, na základe čoho žalovaný zmeškal lehotu na podanie návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie. Žalovaný v podaní zo dňa 20.02.2018 neuviedol, z akých konkrétnych ospravedlniteľných dôvodov zmeškal pojednávanie, nakoľko nepriložil žiadny záznam alebo zápisnicu, ktoré by potvrdzovali, že predseda predstavenstva predložil lekársku správu spoločnosti až dňa 15.02.2018. Žalobca vo vyjadrení ďalej uviedol, že s tvrdeniami žalovaného uvedenými v odvolaní nesúhlasí a vzhľadom na predmet konania sú irelevantné. Pochybenie zo strany predsedu predstavenstva a zanedbávanie jeho povinností, ak vôbec k tým došlo, nie je možné ospravedlniť na úkor tretích osôb - žalobcu a je to iba vec riadenia a vnútornej organizácie žalovaného. Tvrdenia o tom, že o zlom zdravotnom stave Mgr. Šelesta ostatní členovia predstavenstva nemali a nemohli mať vedomosť, neboli preukázané. S poukazom na ustanovenie § 13 ods. 4 a § 191 ods. 2 ObZ žalobca uviedol, že akékoľvek obmedzenia právomocí členov predstavenstva nad rámec obmedzení, ktoré vyplývajú zo zákona, nemajú účinok voči tretím osobám, a to aj keď boli zverejnené. Tvrdenia žalovaného ohľadom dokumentov spôsobilých uniesť dôkazné bremeno týkajúcich sa vadného plnenia, spôsobenia škody a poškodenia dobrého mena, či neoprávneného majetkového obohatenia, nie sú relevantnými v tomto konaní, kde sa rozhoduje o odvolaní proti zamietnutiu návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie. To, že zo strany žalovaného nedošlo k využitiu všetkých zákonom stanovených prostriedkov na procesnú obranu neznamená porušenie práva na spravodlivý proces. Žalovaným uvádzané dôvody v jeho návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie nemožno považovať za ospravedlniteľné. Vzhľadom na koncentráciu konania v súlade s § 366 CSP nie je možné v odvolacom konaní prihliadať na listiny predložené žalovaným v odvolacom konaní (zápis zo zasadnutia predstavenstva žalovaného zo dňa 27.01.2017), ktorou vzhľadom na dátum žalovaný už musel disponovať. Z dôvodov uvedených vo vyjadrení žalobca navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdil a aby žalobcovi priznal trovy odvolacieho konania.

8. Vyjadrenie žalobcu k odvolaniu žalovaného bolo doručené žalovanému s tým, že sa k nemu môže vyjadriť v lehote 10 dní. Žalovaný toto svoje procesné právo vyjadriť sa odvolacou replikou k vyjadreniu žalobcu nevyužil.

9. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok - ďalej len „CSP“ alebo „Civilný sporový poriadok“) prejednal odvolanie žalovaného bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), v medziach daných rozsahom a dôvodmi podaného odvolania (§ 379, § 380 CSP), a po preskúmaní obsahu spisu, napadnutého uznesenia a po oboznámení sa s procesným postupom súdu prvej inštancie, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého uznesenia dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné, keďže napadnuté uznesenie je vo výroku vecne správne, a teda v prejednávaní veci sú naplnené všetky podmienky za ktorých je odvolací súd povinný napadnuté uznesenie podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť.

10. Odvolací súd z obsahu spisu zistil, že žalobca podal návrh na vydanie platobného rozkazu v upomínacom konaní, ktorý bol doručený Okresnému súdu Banská Bystrica ako kauzálnemu príslušnému súdu na upomínacie konanie (§ 2 zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní - ďalej len „zákon o upomínacom konaní“) dňa 09.05.2017. Upomínacie konanie bolo vedené na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 18Up/54/2017. V upomínacom konaní bol dňa 13.06.2017 vydaný platobný rozkaz č. k. 18Up/54/2017 - 66. Žalovaný podal proti platobnému rozkazu odpor, ktorý nebol upomínacím súdom odmietnutý, teda podaním odporu došlo k zrušeniu platobného rozkazu. Po doručení odporu žalobcovi žalobca navrhol pokračovanie v konaní. Následne upomínací súd postúpil vec Okresnému súdu Nové Zámky (ďalej už len ako „súd prvej inštancie“) ako súdu príslušnému na prejednanie veci podľa Civilného sporového poriadku (§ 14 ods. 3 zákona o upomínacom konaní). Súdu prvej inštancie bola vec postúpená dňa 09.08.2017, kedy bola zapísaná do súdneho registra a bola jej pridelená sp. zn. 14Cb/102/2017.

11. Súd prvej inštancie v prejednávaní veci nariadil pojednávanie na 07.12.2017. Súčasťou predvolania na pojednávanie bolo poučenie o podmienkach, za ktorých súd rozhodne o žalobe rozsudkom pre zmeškanie. Predvolanie bolo doručované sporovým stranám, pričom žalovanému bolo doručené uplynutím úložnej lehoty s fikciou doručovania dňa 26.11.2017, čo preukazuje elektronická doručka založená v spise na č. l. 221. Zo zápisnice o pojednávaní zo dňa 07.12.2017 vyplýva, že na pojednávanie sa nedostavil žalovaný, ktorý svoju neúčast' žiadnym spôsobom neospravedlnil a ani nežiadal odročit' pojednávanie. Na pojednávaní súčasne žalobca navrhol, aby súd rozhodol vo veci rozsudkom pre

zmeškanie. Súd prvej inštancie následne konštatoval, že v prejednávanej veci sú splnené podmienky pre vydanie rozsudku pre zmeškanie a týmto rozsudkom aj rozhodol.

12. Dňa 23.02.2018 bol súdu prvej inštancie doručený návrh žalovaného zo dňa 20.02.2018 na zrušenie rozsudku pre zmeškanie. O tomto návrhu žalovaného rozhodol súd prvej inštancie napadnutým uznesením.

13. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

14. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

15. Podľa § 387 ods. 3 CSP, odvolací súd sa v odôvodnení musí zaoberať aj podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, ak sa s nimi nevysporiadal v odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie. Odvolací súd sa musí v odôvodnení vysporiadať s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní.

16. Podľa § 277 CSP, (1) ak žalovaný z ospravedlniteľných dôvodov zmeškal lehotu na podanie vyjadrenia podľa § 273 písm. a), môže podať návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie spolu s vyjadrením. Ak súd, ktorý rozsudok pre zmeškanie vydal, návrhu vyhovie, rozsudok pre zmeškanie uznesením zruší a začne vo veci opäť konať. (2) Ak žalovaný z ospravedlniteľného dôvodu zmeškal pojednávanie vo veci, na ktorom bol vyhlásený rozsudok pre zmeškanie, súd na návrh žalovaného tento rozsudok uznesením zruší a nariadi nové pojednávanie. (3) Návrh podľa odsekov 1 a 2 môže žalovaný podať do 15 dní odkedy sa o rozsudku pre zmeškanie dozvedel; o tom žalovaného v rozsudku pre zmeškanie súd poučí.

17. Podľa 274 CSP, na pojednávaní rozhodne súd o žalobe podľa § 137 písm. a) na návrh žalobcu rozsudkom pre zmeškanie, ktorým žalobe vyhovie, ak
a) sa žalovaný nedostavil na pojednávanie vo veci, hoci bol naň riadne a včas predvolaný a v predvolaní na pojednávanie bol žalovaný poučený o následku nedostavenia sa vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie a
b) žalovaný neospravedlnil svoju neprítomnosť včas a vážnymi okolnosťami.

18. Podľa § 105 ods. 1 CSP, súd doručuje písomnosť na pojednávaní alebo pri inom úkone súdu; tým nie je dotknutá povinnosť súdu doručovať písomnosť do elektronickej schránky podľa osobitného predpisu.

19. Podľa § 111 ods. 2 CSP, do vlastných rúk sa doručujú písomnosti, pri ktorých tak ustanovuje zákon, a písomnosti, pri ktorých to nariadi súd.

20. Podľa § 177 ods. 1 CSP, súd nariadi na prejednanie veci samej pojednávanie.

21. Podľa § 178 CSP, (1) ak je strana zastúpená zástupcom na celé konanie, súd na pojednávanie spravidla predvolá len zástupcu; stranu súd predvolá, ak je nevyhnutné vykonať jej výsluch. (2) Predvolanie sa doručuje strane alebo jej zástupcovi tak, aby mali dostatok času na prípravu, spravidla najmenej päť dní pred dňom, keď sa má pojednávanie konať.

22. Podľa 13 ods. 4 veta tretia písm. c) zákona č. 305/2013 Z. z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci (zákon o e-governmente) (ďalej len „zákon o e-governmente“), osobou oprávnenou na prístup a disponovanie s elektronickej schránkou právnickej osoby je právnická osoba, ktorej bola elektronickej schránka zriadená, jej štatutárny orgán alebo člen jej štatutárneho orgánu.

23. Podľa 13 ods. 4 veta tretia písm. g) bod 2. zákona o e-governmente, osobou oprávnenou na prístup a disponovanie s elektronickej schránkou je okrem osôb podľa písmen a) až e), ak ide o elektronickej schránku právnickej osoby, osoba poverená štatutárnym orgánom právnickej osoby alebo členom štatutárneho orgánu právnickej osoby, ktorej bola elektronickej schránka zriadená, a to v rozsahu ním určenom.

24. Podľa § 32 ods. 5 písm. b) zákona o e-governmente, elektronická úradná správa, vrátane všetkých elektronických dokumentov, sa považuje za doručení, ak nie je adresátom orgán verejnej moci a doručuje sa do vlastných rúk, dňom, hodinou, minútou a sekundou uvedenými na elektronickej doručenke alebo márnym uplynutím úložnej lehoty podľa toho, ktorá skutočnosť nastane skôr, a to aj vtedy, ak sa adresát o tom nedozvedel.

25. Podľa § 13 ods. 1 veta druhá zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „Obchodný zákonník“), právnická osoba koná štatutárnym orgánom alebo za ňu koná zástupca.

26. Podľa § 191 ods. 1 veta prvá, tretia a štvrtá Obchodného zákonníka, predstavenstvo je štatutárnym orgánom spoločnosti, ktorý riadi činnosť spoločnosti a koná v jej mene. Pokiaľ stanovy neurčia inak, je oprávnený konať v mene spoločnosti každý člen predstavenstva. Členovia predstavenstva, ktorí konajú v mene spoločnosti, a spôsob, ktorým tak robia, sa zapisujú do obchodného registra.

27. Keďže odvolací súd v odvolacom konaní dospel k záveru, že súd prvej inštancie vo veci postupoval procesne správne, správne zistil aj skutkový stav, z takto zisteného skutkového stavu urobil aj správny právny záver a svoje rozhodnutie aj náležite, v rozsahu potrebnom pre jeho preskúmanie, odôvodnil, odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého uznesenia a v súlade s § 387 ods. 2 CSP sa preto v odôvodnení svojho rozhodnutia o odvolaní obmedzuje na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia.

28. CSP v ustanovení obsiahnutom v § 387 ods. 3 veta druhá ďalej vyžaduje, aby sa aj v prípade skráteného odôvodnenia odvolací súd vysporiadal v odôvodnení s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní. Podstatnými tvrdeniami sú také tvrdenia, ktoré majú vecnú súvislosť s prejednanou vecou, a ktoré sú v prípade ich preukázania, samostatne alebo v spojení s inými okolnosťami, spôsobilé prívodiť odvolateľovi priaznivejšie rozhodnutie vo veci.

29. Odvolací súd na tomto mieste uvádza, že za tvrdenie, ktoré má vecnú súvislosť s prejednanou vecou je možné v prejednáanej veci považovať len to, že z členov štatutárneho orgánu žalovaného mal v čase doručenia predvolania ako jediný aktivovaný prístup k elektronickej schránke na základe rozhodnutia predstavenstva žalovaného predseda predstavenstva - Mgr. Jozef Šelesta, ktorý si však v dôsledku svojich zdravotných problémov neplnil svoju povinnosť sledovať elektronicкую schránku, pričom toto neplnenie povinnosti nemohli ostatní členovia predstavenstva žalovaného zistiť. Vecnú súvislosť má potom aj tvrdenie o tom, že žalovaný sa o vydanom rozsudku pre zmeškanie dozvedel až vtedy, keď došlo k zablokovaniu účtu žalovaného súdnym exekútorom. S týmito tvrdeniami sa preto odvolací súd podľa § 387 ods. 3 veta druhá CSP vysporadúva nižšie.

30. Naopak, vecnú súvislosť s napadnutým rozhodnutím nemá tvrdenie o tom, že žalovaný disponuje listinnými dôkazmi, v dôsledku ktorých je žalovaný spôsobilý uniesť dôkazné bremeno o vadnosti dodaného diela. Pri rozhodovaní o návrhu žalovaného na zrušenie rozsudku pre zmeškanie žalovaného (a rovnako aj v odvolacom konaní proti rozhodnutiu o zamietnutí návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie žalovaného) sú totiž právne významnými skutočnosťami len tie, (i) či žalovaný zmeškal pojednávanie vo veci na ktorom bol vyhlásený rozsudok pre zmeškanie žalovaného z ospravedlniteľného dôvodu a (ii) či žalovaný podal návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie žalovaného v lehote 15 dní odkedy sa o rozsudku pre zmeškanie dozvedel (§ 277 ods. 2 a 3 CSP). Skutkové tvrdenia žalovaného ako aj ním navrhované vykonanie či predloženie dôkazov preukazujúcich ním uvádzané skutkové tvrdenia sú vzhľadom na uvedené pri rozhodovaní o návrhu žalovaného na zrušenie rozsudku pre zmeškanie žalovaného a pri rozhodovaní o odvolaní proti uzneseniu, ktorým bol uvedený návrh žalovaného zamietnutý, právne bezvýznamné, nakoľko tieto nie sú ani v prípade ich preukázania spôsobilé pri tomto rozhodovaní prívodiť odvolateľovi priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Z uvedených dôvodov sa odvolací súd s týmito tvrdeniami žalovaného podľa § 387 ods. 3 veta druhá CSP a contrario bližšie v odôvodnení tohto rozhodnutia nevyšporadúva.

31. Odvolací súd na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 CSP in fine) a za účelom vysporiadania sa s podstatnými tvrdeniami žalovaného uvedenými v odvolaní (§ 387 ods. 3 veta druhá CSP) uvádza, že zo systematického výkladu relevantných ustanovení Civilného sporového poriadku, upravujúcich doručovanie, vyplýva, že postupnosť pri spôsoboch doručovania písomností je

taká, že ak nemôže doručiť súd určitú písomnosť na pojednávaní alebo pri inom úkone súdu, prichádza do úvahy doručovanie písomnosti súdom do elektronickej schránky podľa osobitného predpisu (§ 105 ods. 1 CSP). Uvedeným osobitným predpisom, upravujúcim okrem iného doručovanie do elektronickej schránky, je zákon o e-governmente.

32. Elektronicou schránkou sa rozumie elektronicke úložisko, v ktorom sú uchovávané elektronicke správy a notifikácie [§ 3 písm. l) zákona o e-governmente]. Miestom na elektronicke doručovanie je elektronicke schránka, ktorá je aktivovaná. Do elektronickej schránky sa doručujú aj dokumenty, ktoré sa doručujú do vlastných rúk. Do vlastných rúk sa doručujú písomnosti, o ktorých to ustanovujú osobitné predpisy (§ 29 ods. 2 zákona o e-governmente). V civilnom sporovom konaní jednotlivé dokumenty, ktoré sa doručujú do vlastných rúk, identifikuje ustanovenie § 111 ods. 2 CSP, podľa ktorého sú to tie dokumenty, pri ktorých tak ustanoví zákon alebo určí súd.

33. Osobou oprávnenou na prístup a disponovanie s elektronicou schránkou právnickej osoby (ktorou je aj žalovaný) je právnická osoba, ktorej bola elektronicke schránka zriadená, jej štatutárny orgán alebo člen štatutárneho orgánu [§ 13 ods. 4 písm. c) zákona o e-governmente]. Uvedené ustanovenie zákona o e-governmente má verejnoprávny kogentný charakter, a preto nemožno jeho účinky nijakým súkromnoprávnym aktom účinne obmedziť voči orgánom verejnej moci, ktoré doručujú písomnosti podľa zákona o e-governmente. S poukazom na uvedené ustanovenie je preto v prejednávanej veci právne irelevantné tvrdenie žalovaného, že štatutárny orgán žalovaného, ktorým je vzhľadom na jeho právnu formu - akciovú spoločnosť, predstavenstvo (§ 13 ods. 1 veta druhá v spojení s § 191 ods. 1 veta prvá Obchodného zákonníka), poveril len jedného člena (a to predsedu predstavenstva) sledovaním a preberaním pošty doručovanej do elektronickej schránky žalovaného. Z ustanovenia § 13 ods. 4 písm. c) zákona o e-governmente totiž explicitne vyplýva oprávnenie každému členovi štatutárneho orgánu žalovaného na prístup a disponovanie s elektronicou schránkou. Právnická osoba nemôže svojím úkonom obmedziť právo na prístup a disponovanie s elektronicou schránkou, ale môže len rozšíriť ustanovením § 13 ods. 4 písm. c) zákona o e-governmente kogentne stanovený minimálny okruh osôb s uvedeným oprávnením o ďalšie osoby, ktorým môže udeliť poverenie v podmienkach akciovej spoločnosti (akýkoľvek) člen štatutárneho orgánu, teda predstavenstva akciovej spoločnosti, ktorej bola elektronicke schránka zriadená, a to v rozsahu určenom daným členom predstavenstva [§ 13 ods. 4 písm. g) bod 2. zákona o e-governmente]. Vzhľadom na verejnoprávny charakter zákona o e-governmente možno konštatovať, že právnická osoba, ktorej bola zriadená elektronicke schránka, by účinne vo vzťahu k orgánom verejnej moci mohla obmedziť oprávnenie na prístup a disponovanie s elektronicou schránkou výlučne v prípade, ak by to zákon o e-governmente výslovne ustanovoval. Zákon o e-governmente však žiadne takéto oprávnenie právnickej osobe, na ktorú sa zákon vzťahuje a ktorou je aj žalovaný, nepriznáva.

34. Z úplného výpisu žalovaného z obchodného registra vyplýva, že žalovaný mal v čase doručovania predvolania súdu prvej inštancie na pojednávanie, nariadené na 07.12.2017 (a to počas plynutia celej úložnej doby), ako aj v čase doručovania rozsudku súdu prvej inštancie pre zmeškanie žalovaného (a to opätovne počas plynutia celej úložnej doby) predstavenstvo zložené z viac ako jedného člena (konkrétne z troch členov). V čase doručovania oboch písomností tak existovali vždy minimálne dve ďalšie osoby, priamo zo zákona oprávnené na prístup a disponovanie s elektronicou schránkou žalovaného. Interná dohoda členov predstavenstva o tom, ktorý z nich bude zodpovedný za sledovanie elektronickej schránky a preberanie správ elektronicke doručovaných do vlastných rúk môže založiť v prípade porušenia dohodnutej povinnosti daným členom v závislosti od existencie ďalších okolností eventuálne len zodpovednosť daného člena štatutárneho orgánu za porušenie dojednanej povinnosti.

35. Odvolací súd poukazuje v tejto súvislosti aj na analytickú právnu vetu Ústavného súdu SR, obsiahnutú v uznesení sp. zn. IV. ÚS 430/2018 z 01.08.2018, podľa ktorej systém doručovania do elektronickej schránky subjektu a jej nastavenie (aj s prípadnými notifikáciami o doručení napr. na e-mail subjektu) je čisto vecou užívateľa elektronickej schránky, ktorý je v zmysle zákona o e-governmente povinný dbať o jej bezproblémový chod.

36. Odvolací súd ďalej konštatuje, že súd prvej inštancie správne určil, že do vlastných rúk bude vzhľadom na osobitný význam predvolania na pojednávanie doručovať predvolanie a do vlastných rúk správne doručoval aj rozsudok pre zmeškanie žalovaného, nakoľko pri ňom povinnosť doručovať do vlastných rúk ustanovuje Civilný sporový poriadok v ustanovení § 223 ods. 1.

37. Doručením do vlastných rúk sa na účely elektronického doručovania rozumie doručenie, pri ktorom sa vyžaduje potvrdenie doručenia zo strany adresáta alebo osoby, ktorej je podľa osobitných predpisov možné doručovať namiesto adresáta, formou elektronickej doručenky odoslanej odosielateľovi (§ 29 ods. 3 zákona o e-governmente). Na potvrdenie doručenia elektronického dokumentu do vlastných rúk slúži elektronická doručenka. Elektronicou doručenkou sa rozumie elektronický dokument obsahujúci údaje o dni, hodine, minúte a sekunde elektronického doručenia, identifikátor osoby prijímateľa, identifikátor osoby odosielateľa a identifikácia elektronickej úradnej správy a elektronickej dokumentov, ktoré sa elektronicou doručujú; identifikácia elektronickej úradnej správy a elektronickej dokumentov musí zabezpečiť vytvorenie logickej väzby na túto správu a dokumenty, ktoré obsahuje (§ 30 ods. 1 zákona o e-governmente). Potvrdenie doručenia je podmienkou sprístupnenia elektronickej správy prijímateľovi v jeho elektronickej schránke. Údaje uvedené v elektronickej doručenke sa považujú za pravdivé, až kým sa nepreukáže opak (§ 30 ods. 5 zákona o e-governmente).

38. Úložnou lehotou je lehota, počas ktorej je uložená elektronická úradná správa považovaná za nedoručenú. Úložná lehota je 15 dní odo dňa nasledujúceho po dni uloženia elektronickej úradnej správy, ak osobitný predpis neustanovuje inú lehotu (§ 32 ods. 2 zákona o e-governmente).

39. Zákon o e-governmente explicitne upravuje, kedy sa elektronická úradná správa, vrátane všetkých elektronickej dokumentov považuje za doručenu. Ak sa elektronická úradná správa doručuje adresátovi, ktorý nie je orgánom verejnej moci a správa sa doručuje do vlastných rúk (o takýto prípad išlo v prejednávanej veci pri doručovaní predvolania na pojednávanie žalovanému a aj v prípade doručovania rozsudku pre zmeškanie žalovaného žalovanému), elektronická úradná správa, vrátane všetkých elektronickej dokumentov sa považuje podľa § 32 ods. 5 písm. b) zákona o e-governmente za doručenu dňom, hodinou, minútou a sekundou uvedenými na elektronickej doručenke alebo márnym uplynutím úložnej lehoty, a to podľa toho, ktorá skutočnosť nastane skôr, a to aj vtedy, ak sa adresát o tom nedozvedel. Uvedené neplatí len v dvoch prípadoch, a to (i) pokiaľ medzi okamihom odoslania elektronickej úradnej správy a okamihom márneho uplynutia úložnej lehoty bola elektronická schránka deaktivovaná, alebo (ii) v prípade, že orgán verejnej moci rozhodne, že elektronickej doručenie je neúčinné.

40. Žiadny osobitný predpis neustanovuje, že by v prípade doručovania predvolania či rozsudku pre zmeškanie žalovaného nebolo možné uplatniť fikciu doručenia. Rovnako žalovaný ako odvolateľ netvrdil (a o to viac ani nepreukázal), že by bola naplnená jedna z ostatných dvoch podmienok, za ktorých by sa tak predvolanie na pojednávanie ako aj rozsudok pre zmeškanie žalovaného, nepovažovali za doručené podľa § 32 ods. 5 písm. b) zákona o e-governmente uplynutím 15-dňovej úložnej lehoty, a to bez ohľadu na to, či sa žalovaný o tom dozvedel.

41. Fikciu právna teória definuje ako teoretickú konštrukciu používanú v práve, ktorá za určitých okolností finguje právnu skutočnosť, ktorá v skutočnosti nenastala.

42. Ustanovením obsahujúcim fikciu je aj vyššie analyzované ustanovenie § 32 ods. 5 písm. b) zákona o e-governmente, podľa ktorého v prípade, ak si adresát elektronickej úradnej správy túto neprevezme v úložnej lehote (15-dňovej, ak z osobitného predpisu nevyplýva iná dĺžka úložnej lehoty), považuje sa táto elektronická úradná správa vrátane všetkých elektronickej dokumentov, ktoré obsahuje, za doručenu uplynutím úložnej lehoty, a to aj keď sa o tom adresát elektronickej úradnej správy nedozvie. Fikcia doručenia sa neuplatní len ak nastane jedna z dvoch skutočností uvedených v § 32 ods. 6 zákona o e-governmente, z ktorých však žiadna v prejednávanej veci nenastala (bod 39. odôvodnenia).

43. V prípade, ak sú splnené zákonné predpoklady, za ktorých sa uplatní fikcia doručenia, pričom tieto zákonné predpoklady v prejednávanej veci u žalovaného nastali, a to tak vo vzťahu k doručeniu predvolania na pojednávanie ako aj k doručeniu rozsudku pre zmeškanie žalovaného, finguje sa skutočnosť, že dňom, v ktorý fikcia doručenia nastala, sa žalovaný oboznámil s obsahom elektronickej úradnej správy vrátane všetkých elektronickej dokumentov, ktoré obsahovala.

44. Odvolací súd osobitne na tomto mieste upozorňuje na dôležitú skutočnosť, ktorou je, že právny poriadok (konkrétne zákon o e-governmente v § 33) upravuje inštitút vyhlásenia elektronickej doručenia za neúčinné. Možnosť rozhodnutia orgánu verejnej moci (v danej veci súdu prvej inštancie

vo vzťahu k doručovaniu predvolania na pojednávanie a k doručovaniu rozsudku pre zmeškanie žalovaného) predstavuje poistku na zmiernenie účinkov prísnej fikcie doručenia v prípade, ak by tieto vzhľadom na konkrétne objektívne dôvody na strane adresáta boli príliš prísne. Orgán verejnej moci tak môže na návrh adresáta rozhodnúť, že doručenie nie je účinné, (a) pokiaľ sa adresátovi podarí preukázať, že objektívne nemohol prevziať elektronickú úradnú správu z dôvodu, ktorý nenastal na jeho strane alebo jeho pričinením, alebo (b) na jeho strane nastali také dôvody, ktoré mu objektívne neznemožnili prevziať elektronickú úradnú správu, avšak takéto prevzatie by bolo spojené s nepomernými ťažkosťami, ktorých prekonanie od neho nie je spravodlivé požadovať (§ 33 ods. 1 zákona o e-governmente). Podľa civilnoprocесnej doktríny pôjde predovšetkým o situácie spôsobené zdravotným stavom fyzickej osoby, t. j. choroba, alebo napríklad aj situácia, že sa do jeho elektronickej schránky prihlásila osoba, ktorá na to nebola oprávnená.

45. Návrh na vyhlásenie neúčinnosti doručenia do elektronickej schránky musí adresát podať do 15 dní odo dňa, keď sa s obsahom elektronickej úradnej správy oboznámil alebo mohol oboznámiť. V návrhu musí preukázať aj to, kedy sa oboznámil s obsahom elektronickej úradnej správy a predložiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, ktoré odôvodňujú vyhlásiť doručenie za neúčinné. Orgán verejnej moci, ktorý rozhoduje o návrhu na vyhlásenie neúčinnosti doručenia, súčasne môže podľa zákona o e-governmente rozhodnúť o odklade účinkov elektronickeho doručenia do rozhodnutia vo veci samej, t. j. do rozhodnutia o neúčinnosti doručenia, za predpokladov ustanovených § 33 ods. 5 zákona o e-governmente. V prípade, že orgán verejnej moci rozhodne o neúčinnosti doručenia, neuplatní sa fikcia doručenia ku dňu uplynutia pôvodnej úložnej lehoty, ale elektronická úradná správa, vrátane jej všetkých dokumentov sa považuje za doručení dňom, keď rozhodnutie o neúčinnosti elektronickeho doručenia nadobudne právoplatnosť (§ 33 ods. 8 zákona o e-governmente).

46. Odvolací súd vzhľadom na uvedené zdôrazňuje, že žalovaný disponoval účinným procesným prostriedkom, ktorým sa mohol domáhať vyhlásenia neúčinnosti doručenia predvolania ako aj rozsudku pre zmeškanie žalovaného do elektronickej schránky, pričom ak by spĺňal zákonné predpoklady na vyhlásenie neúčinnosti doručenia, dňom právoplatnosti tohto rozhodnutia by bolo vylúčené uplatnenie fikcie doručenia vo vzťahu k doručeniu predvolania, resp. rozsudku pre zmeškanie žalovaného, s čím by boli spojené ďalšie procesnoprávne následky a možnosti žalovaného. V súčasnosti však prekluzívna procesnoprávna lehota na podanie návrhu na vyhlásenie neúčinnosti doručenia do elektronickej schránky tak vo vzťahu k doručovanému predvolaniu ako aj rozsudku pre zmeškanie žalovaného žalovanému už dávno márne uplynula.

47. Odvolací súd dáva v tejto súvislosti do pozornosti aj zásadu „vigilantibus iura scripta sunt“, t. j. „práva patria len bdelym“ (pozorným, ostražitým, opatrným, starostlivým), teda tým, ktorí sa aktívne zaujímajú o výkon a ochranu svojich práv, a ktorí svoje procesné oprávnenia uplatňujú včas a s dostatočnou starostlivosťou a predvídateľnosťou. Postup žalovaného tieto kritéria v prejednávanej veci, a to tak vo vzťahu k včasnému nepreberaniu doručovaných elektronických úradných správ a neoboznamovaniu sa s nimi ako aj nepodaniu návrhu na vyhlásenie neúčinnosti elektronickeho doručenia predvolania ako aj rozsudku pre zmeškanie, ktorým jediným bol v intenciách prejednávanej veci žalovaný spôsobilý vylúčiť fikciu doručenia vo vzťahu k uvedeným dokumentom, nemožno hodnotiť ako postup v súlade so zásadou vigilantibus iura scripta sunt.

48. Vychádzajúc z uvedeného, v dôsledku uplatnenia právnej fikcie doručenia u žalovaného tak pri doručovaní predvolania ako aj rozsudku pre zmeškanie žalovaného (keďže nenastali žiadne zákonom predvídané okolnosti, za splnenia ktorých sa táto fikcia neuplatní), je nutné vychádzať z toho, že žalovanému bolo predvolanie na pojednávanie nariadené na 07.12.2017, obsahujúce riadne poučenie o podmienkach vydania rozsudku pre zmeškanie, doručené dňa 26.11.2017, teda že dňa 26.11.2017 sa žalovaný oboznámil s jeho obsahom. Opačný postup súdu prvej inštancie pri vydaní napadnutého uznesenia, či odvolacieho súdu by úplne poprel význam právneho inštitútu fikcie.

49. Pojednávanie na súde prvej inštancie, na ktorom boli súčasne splnené všetky zákonné predpoklady, za ktorých naplnenia je súd prvej inštancie povinný rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie žalovaného, bolo nariadené a aj sa uskutočnilo dňa 07.12.2017. Medzi doručením predvolania žalovanému a uskutočnením pojednávania teda uplynula lehota viac ako 5 dní, čím bola lehota žalovaného na prípravu pojednávania zachovaná (§ 178 ods. 2 CSP).

50. Jednou z podmienok na zrušenie rozsudku pre zmeškanie žalovaného podľa § 277 ods. 2 CSP je, že žalovaný zmeškal pojednávanie vo veci, na ktorom bol vyhlásený rozsudok pre zmeškanie z ospravedliteľného dôvodu. Odvolací súd v tejto súvislosti konštatuje, že vychádzajúc zo systematického výkladu ustanovení upravujúcich inštitút rozsudku pre zmeškanie žalovaného a inštitút odročenia pojednávania, ospravedliteľným dôvodom na účely ustanovenia § 277 ods. 2 CSP nie je okolnosť, ktorá bola žalovanému známa vopred - a to aj keby mu táto skutočnosť objektívne bránila v účasti na danom pojednávaní, ak mu súčasne žiadne objektívne okolnosti nebránili v tom, aby včas ospravedlnil svoju neprítomnosť na pojednávaní z vážnych dôvodov. Príčina zmeškania pojednávania žalovaným musí mať s ohľadom na povahu, nepredvídateľnosť, závažnosť, rozsah alebo z iných dôvodov aspekt ospravedliteľnosti (toho, čo je možné v danej veci ospravedlniť). Ak príčina zmeškania pojednávania žalovaným tento aspekt ospravedliteľnosti vzhľadom na uvedené kritéria nedosiahne, nie je naplnená jedna zo zákonných podmienok zrušenia rozsudku pre zmeškanie žalovaného. U žalovaného, ktorý je právnickou osobou, navyše treba vždy osobitne posúdiť, či aj v prípade výskytu ospravedliteľného dôvodu neúčasti na pojednávaní nebolo súčasne možné zaistiť a poveriť účasťou iného člena štatutárneho orgánu či zamestnanca.

51. Odvolací súd zdôrazňuje, že žalovaný v odvolaní namietal len skutočnosť, že pre zdravotné dôvody predsedu predstavenstva tento nesledoval elektronickú schránku a neoboznamoval sa s obsahom doručených elektronických úradných správ a dokumentov (čo bolo následne dôvodom neúčasti na pojednávaní dňa 07.12.2017) a o zanedbávaní tejto povinnosti sa nemohli ostatní členovia objektívne dozvedieť. Tieto argumenty je nutné odmietnuť. Skutočnosť, že členovia štatutárneho orgánu, z ktorých každý je zo zákona o e-governmente oprávnený na prístup a disponovanie s elektronickou schránkou (bod 33. odôvodnenia) má bez ďalšieho za následok, že títo boli oprávnení na prístup do elektronickej schránky, v ktorej mohli prezrieť, či sú do nej doručené nové správy, či sa s nimi predseda predstavenstva na základe ich vnútornej dohody oboznámil a či zabezpečuje ich vybavenie. Z týchto dôvodov skutočnosť, že jeden z členov štatutárneho orgánu žalovaného interne dojednanú povinnosť porušoval, a že ďalší dvaja členovia štatutárneho orgánu žalovaného sa bez ďalšieho spoliehali na riadne plnenie interne dojednanej povinnosti sledovať elektronickú schránku, oboznamovať sa s obsahom správ a zabezpečovať ich vybavenie tretím členom štatutárneho orgánu, nie je ospravedliteľným dôvodom zmeškania účasti na pojednávaní, na ktorom bol vyhlásený rozsudok pre zmeškanie žalovaného. Z uvedeného súčasne vyplýva, že neobstojí ani argument o tom, že jedine predseda predstavenstva žalovaného mal aktivovaný prístup k elektronickej schránke, nakoľko oprávnenie prístupu a disponovania s elektronickou schránkou má každý člen štatutárneho orgánu žalovaného priamo zo zákona. Ak si aj prípadne ostatní dvaja členovia štatutárneho orgánu nezabezpečili po technickej stránke možnosť aktívneho výkonu tohto oprávnenia, ani táto skutočnosť nepredstavuje ospravedliteľný dôvod zmeškania pojednávania, na ktorom bol vyhlásený rozsudok pre zmeškanie žalovaného, tak, ako bol definovaný v bode 50. odôvodnenia.

52. Odvolací súd v prejednávanej veci u žalovaného, ktorý je právnickou osobou a ktorej menom koná štatutárny orgán, ktorý tvorí trojčlenné predstavenstvo, z ktorých podľa výpisu z Obchodného registra každý je oprávnený konať menom spoločnosti, nezistil existenciu žiadneho ospravedliteľného dôvodu, pre ktorý sa žalovaný nezúčastnil pojednávania dňa 07.12.2017. Z listín predložených žalovaným odvolací súd rovnako ako súd prvej inštancie len zistil, že jeden z členov predstavenstva mal zdravotné problémy už minimálne od 06.11.2017, teda takmer tri týždne pred dňom doručenia predvolania. U ďalších dvoch členov štatutárneho orgánu žalovaného neboli preukázané žiadne vážne dôvody, pre ktoré by sa nemohol sám žalovaný (konajúc iným členom predstavenstva) alebo ním splnomocnený zástupca, ktorého si žalovaný mohol zvoliť, nemohli zúčastniť na pojednávaní nariadenom na 07.12.2017, resp. pre ktoré by včas nemohli ospravedlniť svoju neúčasť na pojednávaní (aj to len za naplnenia zákonného predpokladu, že by na to mali vážne dôvody), nakoľko s predvolaním na pojednávanie sa žalovaný oboznámil v dostatočnom predstihu, a to už 26.11.2017 (fikcia). Odvolací súd však s poukazom na lekársku správu predsedu predstavenstva žalovaného v danom čase - Mgr. Jozefa Šelestu existenciu vážnych dôvodov, pre ktoré by sa nemohol zúčastniť pojednávania alebo ospravedlniť svoju neúčasť na pojednávaní dňa 07.12.2017, nezistil ani u tohto člena štatutárneho orgánu. Bez toho, že by to malo vplyv na vyššie uvedené právne závery, odvolací súd uvádza, že nie je pravdivé ani tvrdenie žalovaného o tom, že s výnimkou neúčasti na pojednávaní dňa 07.12.2017 včas reagoval na všetky výzvy súdu, keďže žalovaný v priebehu pojednávania nijakým spôsobom nereagoval napr. na výzvu súdu prvej inštancie č. k. 14Cb/102/2017 - 214 zo dňa 13.10.2017, ktorou bol vyzvaný

na predloženie rovnopisu vyjadrenia zo dňa 26.09.2017 a jeho príloh, nakoľko ho súdu prvej inštancie doručil len v jednom vyhotovení.

53. Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie z už uvedených dôvodov podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správne potvrdil.

54. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 s použitím § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi, ktorý mal v odvolacom konaní plný úspech, priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu (t. j. 100 %). O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí a ktoré vydá súdny úradník.

55. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu prijal senát pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 - § 423 CSP). Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť byť zastúpený advokátom neplatí, ak je dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, ak je dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa alebo ak je dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.